

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De sententia, & condemnatione, ac seueritate Dei: & quòd nec vltra Dei iram vindicanda peccata sint, nec vltra ipsius mandata benignitate vtendum. cap. xxxviii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Chrys. Tum denique maximè insidiatur diabolus, cum nos solos, atque cib omnium consuetudi-
ne semotos videt.

Ei, qui continentia studium proficitur, turbas quoque fugere conuenit: vt mentem ab om-
ni distractione liberam, ac pectus ab omni perturbatione purum habeat. Magnus enim in-
ter hominum turbas tumultus est.

Ad perfectionem adipiscendam ingens in secessu subsidium positum est.

serapion. Ad consequendam doctrinam plurimum adiumenti affert animus ab omni distractio-
ne immunis.

Euagrius. Præstat in storea decumbere, ac fidenti animo esse: quam in aureo lecto perturbari.

Nilus. Vita solitaria & quæta multis opibus est splendidior.

Philo. Sapiens tranquillitatem & quietem atque otium consecratur: vt in diuinis commenta-
tionibus animo quieto versetur.

DE SENTENTIA, ET CONDEMNATIO-
ne, ac seueritate Dei: & quòd nec ultra Dei iram vindicanda pec-
cata sint, nec ultra ipsius mandata benignitate vtendum.

CAP. XXXVII.

1. Reg. 15.

T dixit Samuel ad Saul: Nonne cum paruulus esses in oculis
tuis, caput in tribubus Israël factus es? vnxitque te Dominus
in regem super Israël: & misit te Dominus in viam, & ait: Va-
de, & interfice peccatores Amalec, & pugnabis contra eos vs-
que ad internecionem eorum. Quare ergo non audisti vocem
Domini, sed versus es ad prædam, & regem Agag saluasti, &
contempnisti verbum Domini? Pro eo ergo quòd abiicisti
verbum Domini, abiicit quoque te Dominus, ne sis rex.

3. Reg. 20.

Et accedens vnus vir Dei, dixit ad regem Israël: Hæc dicit Dominus, Quia di-
xerunt Syri, Deus montium est Dominus, & nõ est Deus vallium, dabo omnem
multitudinem hanc grandem in manu tua, & scietis quia ego sum Dominus. Di-
rigebantque septem diebus ex aduerso hi, atque illi acies, septima autem die com-
missum est bellum: percusseruntque filij Israël de Syris centum millia peditum in
die vna. Fugerunt autem qui remanserant in Aphec, in ciuitatem: & cecidit murus
super viginti septem millia hominum, qui remanserant. Porrò Benadad fugiens,
ingressus est ciuitatem, in cubiculum quod erat intra cubiculum. Dixeruntque ei
serui sui, Ecce audiimus quòd reges domus Israël clemetes sint. Ponamus itaque
faccos in lumbis nostris, & funiculos in capitibus nostris, & egrediamur ad regem
Israël: forsitan saluabit animas nostras. Accinxerunt faccis lumbos suos, & posue-
runt funiculos in capitibus suis, veneruntque ad regem Israël, & dixerunt ei: Ser-
uus tuus Benadad dicit, Viuat, oro te, anima mea. Et ille ait, Si adhuc viuit, frater
meus est. Quod acceperunt viri pro omine, & festinantes rapuerunt verbu ex ore
eius, atque dixerunt, Frater tuus Benadad viuit. Et dixit eis, Ite, & adducite eum ad
me. Egressus est ergo ad eum Benadad, & leuauit eum in currum suum. Qui dixit
ei, Ciuitates, quas tulit pater meus à patre tuo, reddam: & plateas fac tibi in Dama-
sco, sicut fecit pater meus in Samaria, & ego foederatus recedam à te. Pepigit ergo
foedus, & dimisit eum. Tunc vir quidam de filiis Prophetarum dixit ad socium
suum in sermone Domini, Percute me. At ille noluit percutere. Cui ait, Quia no-
luisti audire vocem Domini, ecce recedes à me, & percutiet te leo. Cùmque paulu-
lum recessisset ab eo, inuenit eum leo, atque percussit. Sed & alterum inueniens vi-
rum, dixit ad eum, Percute me. Qui percussit eum, & vulnerauit. Abiit ergo Pro-
pheta, & occurrit regi in via, & mutauit aspersione pulueris os & oculos suos.
Cùmque rex transisset, clamauit ad regem, & ait, Seruus tuus egressus est ad præli-
um cominus: cùmque fugisset vir vnus, adduxit eum quidam ad me, & ait, Cu-
stodi

A stodi virum istum, qui si lapsus fuerit, erit anima tua pro anima eius, aut talentum argenti appendes. Et ait rex Israël ad eum: Hoc est iudicium tuum, quod ipse decreuisti. At ille statim absterfit puluerem de facie sua, & cognouit eum rex Israël, quod esset de Prophetis. Qui ait ad eum: Hęc dicit Dominus, Quia dimisti virum dignum morte de manu tua, erit anima tua pro anima eius, & populus tuus pro populo eius.

Scrutabor Ierusalē in lucernis, & visitabo super viros defixos in facibus suis, *Soph. 1.* qui dicunt in cordibus suis, Nō faciet Dñs bene, & nō faciet malē. Aperite horrea eius: scrutamini eam sicut speluncā, & exterminate eam. Ne sitis ipsi hospitium.

Terra, terra, audi verbum Domini: Scribe virum istum sterilem inter homines. *Hier. 22.*
 B Non crescat de semine eius vir sedēs super thronum Dauid in Iuda.

Cum nobis res est cum ijs, qui infestum aduersus veritatem odium gerunt, ac mandatis Basili. Dei aduersantur, tum necesse est obsequi huic praecepto Dei: Si oculus tuus dexter scandalizet te, erue eum, & projice abs te. Nam alioqui benignitas ea, quam huiusmodi hominibus adhibueris, stulta & illi clementia non dissimilis fuerit, qua Saul, contra quam ei à Domino imperatum fuerat, erga Agag usus est.

DE ANGARIA. CAP. XXXIX.

C M BECILLES impiorū vineas sine cibo & mercede coluerūt. *Job. 24.*
 Si quis te angariauerit mille passus, vade cum eo alia mille. *Mat. 5.*
 Væ qui ædificat domū suam in iniustitia, & cœnacula sua *Hier. 22.*
 non in iudicio: amicum suum opprimet frustra, & mercedem eius non reddet ei.
 Ecce merces operariorum vestrorum, qui messuerunt regiones vestras, quæ fraudata est à vobis, clamat: & clamor eorum intrauit in aures Domini exercituum. *Iac. 5.*

DE PVDORE BONO. CAP. XL.

D E M & Iapheth pallium imposuerunt humeris suis, & incedentes retrorsum, operuerunt verenda patris sui, faciēsque eorum auersæ erant, & patris virilia non viderunt. *Gen. 9.*
 Est confusio adducens peccatum: & est confusio adducens gloriam & gratiam. Ante grandinem exhibit coruscatio: & ante pudibundum exhibit gratia. Erubescite à patre & matre *Eccli. 4. 32. 41.*
 de fornicatione, & à presidente & à potēte de mendacio: à principe & à iudice de delicto: à synagoga & plebe de iniquitate: à socio & amico de iniustitia, & de loco in quo habitas: de furto, de veritate Dei, & testamento: de discubitu in panibus, & ab obfuscatione dati & accepti: à salutantibus, de silentio: à respectu mulieris fornicariæ: & ab auersione vultus cognati. Ne respicias mulierem alieni viri, & ne scruteris ancillam eius, neque steteris ad lectum eius. Caue ab amicis de sermonibus improprij, & reuelatione verbi absconditi. Et eris pudibundus vt verax: & inuenies gratiam coram omni homine.

DE PVDORE MALO. CAP. XLI.

R O anima tua ne confundaris. Est enim confusio adducens peccatū, *Eccli. 4.* & est confusio adducens gloriam & gratiam. Et ne accipias personā aduersus animam tuam: & ne reuerearis in ruinam tuam. Est qui propter pudorem promittit amico suo: & acquisiuit eum inimicū. *25.*
 Ira & impudentia & infamia magna est, si mulier primatū teneat in virum suum.